

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 17C/117/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113205456
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Majeriková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2014:5113205456.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd D. v konaní pred sudcom Q.. P. Majerikovou v právnej veci navrhovateľa: Secapital S.á.r.L. so sídlom 2 Avenue Charles de Gaulle, L-1653, Luxemburk, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Gallo s.r.o., Jilemnického 30, Martin, IČO: 367 15 352, proti odporcovi: V. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom H., D., štátny občan SR, o zaplatenie 308,90 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 143,71 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 7.6.2010 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľa z a m i e t a .

Žiadny z účastníkov n e m á na náhradu trov konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 19.2.2013 domáhal súdneho výroku, v ktorom by súd v návrhu označeného odporcu zaviazal k povinnosti zaplatiť istinu 308,90 eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne z dlžnej sumy od 7.6.2013 do zaplatenia a trovy konania. Návrh skutkovo odôvodnil tým, že právny predchodca navrhovateľa (Consumer Finance Holding a.s.) a odporca uzatvorili dňa 26.11.2007 zmluvu o pôžičke č. 6042321, na základe ktorej poskytol odporcovi celkovú sumu pôžičky 1.653,36 eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal odporca splácať pôžičku v pravidelných 48 mesačných splátkach v sume 37,58 eur, keď do dnešného dňa odporca uhradil z vyššie uvedenej zmluvy sumu 1.441,20 eur. Vzhľadom na to, že odporca porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, navrhovateľ dňa 28.05.2010 listom - predžalobnou upomienkou vyzval odporcu k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Odporca dlžné splátky neuhradil. Celkový dlh odporcu ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 308,90 eur.

Na základe výzvy súdu zo dňa 30.05.2013 navrhovateľ podaním zo dňa 06.06.2013, doručeným súdu dňa 17.06.2013 uviedol, že odporca do dňa podania žalobného návrhu uhradil spolu sumu 1.441,20 eur, tak ako je to zrejmé z predloženej histórie splácania úveru odporcom. Ďalej uviedol, že odporca mal ku dňu podania návrhu uhradiť navrhovateľovi na splátkach sumu 1.584,91 eur, ďalej mal navrhovateľovi uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky, ktorú si zmluvné strany dohodli vo všeobecných obchodných podmienkach, ktorú navrhovateľ požaduje v sume 90,69 eur. Navrhovateľ žiada zmluvnú pokutu len ku dňu 16.01.2013. V zmysle Všeobecných obchodných podmienok sú súčasťou pohľadávky navrhovateľa aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si navrhovateľ v tomto konaní uplatňuje vo výške $81,87 - 7,37 = 74,50$ eura nie aj tú, ktorá bola pripočítaná po tomto dni. V zmysle § 121 ods. 3 OZ sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením, t.j. v predmetnej veci sú týmito nákladmi náklady spojené s vymáhaním pohľadávky.

Rozsudkom č.k. 17C 117/2013-58 zo dňa 18.9.2013 súd návrh navrhovateľa o zaplatenie sumy 308,90 eur s príslušenstvom zamietol a odporcovi súd náhradu trov konania nepriznal. Odvolací súd uznesením č.k. 6Co 130/2014-80 zo dňa 30.5.2014 rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie s odôvodnením, že podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd založil svoje rozhodnutie na nesprávnom konštatovaní o absencii tvrdenia a rozhodnutých skutočnosti zo strany navrhovateľa. V ďalšom konaní prvostupňový súd opätovne vykoná dokazovanie výsluchom účastníkov a oboznámením s predloženými listinnými dôkazmi spôsobom uvedeným v § 129 ods. 1 O. s. p., opätovne posúdi dôvodnosť navrhovateľom uplatneného nároku z hľadiska jeho dôkaznej povinnosti a v nadväznosti na uvedené potom podľa noriem spotrebiteľského práva.

V zmysle intencií odvolacieho súdu (§ 226 O.s.p. ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu) preto súd v ďalšom konaní vec opätovne prejednal, prihliadal pritom na dosiaľ vykonané dôkazy, oboznámením sa s listinnými dôkazmi k veci sa vzťahujúcimi a dospel k nasledovným skutkovým zisteniam.

Navrhovateľ v priebehu ďalšieho konania zotrval na podanom návrhu ako i špecifikácie uplatneného nároku zo dňa 6.6.2013, ktorý vznikol z titulu zmluvy o poskytnutí pôžičky, na základe ktorej bola schválená výška pôžičky 35 tis. Sk odporcovi, v celkovej výške 1.653,36 eur. Odporca bol teda povinný splácať túto poskytnutú pôžičku v pravidelných 48 mesačných splátkach v sume 37,58 eur s tým, že do dňa podania žaloby uhradil sumu 1.441,20 eur, čo vlastne vyplýva aj z predloženého prehľadu splátok a úhrad v stĺpci úhrada, je to suma 1.584,91 eur + 90,69 eur + 74,50 eur - úhrady odporcu, čo je vo výške 1.441,20 eur a to predstavuje výslednú sumu 308,90 eur. Suma 90,69 eur v stĺpci pokuta predstavuje zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky, ktorú si zmluvné strany v prípade porušenia povinnosti dohodli v zmysle všeobecných obchodných podmienok a suma 81,87 po odpočítaní čiastky 7,37, teda suma 74,50 eur označené v stĺpci ako MP3 predstavuje náklady, ktoré vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky.

Zo zmluvy reg.č. 6042321 uzavretej medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. Kežmarok ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom zo dňa 26.11.2007 súd zistil, že predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie pôžičky vo výške 1.161,79 eur, ktorú pôžičku sa odporca zaviazal splácať v 48 splátkach po 37,58 eur. Ročná percentuálna sadzba nákladov tvorila 26,24% ročne.

Súd zistil, že navrhovateľ listom zo dňa 28.05.2010 - Predžalobná upomienka, vyzval odporcu k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo, keď celková dlžná istina mala predstavovať sumu 792,52 eur. Podľa pripojenej doručky, bola výzva doručená odporcovi dňa 03.06.2010.

Podľa prehľadu splátok a úhrad pre zmluvu ev.č. 6042321 splátky úveru predstavovali spolu 1584,91 eur a to 28 splátok po 37,58 eur a od 20.7.2010 1 krát splátka 532,67 eur. Ďalej z uvedeného prehľadu vyplýva, že ako pokuta za omeškanie a ako pokuta sankcia bola odporcovi od 19.8.2009 do 20.12.2012 účtovaná spolu suma 165,19 eur (pokuta 90,69 + MP3 74,50 eur). Odporca celkovo za obdobie od 16.1.2008 do 12.12.2012 uhradil sumu 1441,20 eur.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa ods. 2 ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. (s účinnosťou k 31.12.2008) zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. (s účinnosťou k 31.12.2008), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

Podľa § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. (s účinnosťou k 31.12.2008), pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Právny predchodca navrhovateľ ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a Odporca zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonomnom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi účastníkmi konania bola dňa 26.11.2007 uzatvorená zmluva o pôžičke na sumu 1.161,79 eur a odporca svoju povinnosť splácať v pravidelných mesačných splátkach 37,58 eur neplnil. Ďalej mal súd za nesporné, že odporca uhradil sumu 1441,20 eur. Súd zistil, že v zmluve nebola jasne a určite vymedzená sadzba úroku, a poplatkov v zmysle ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a to základné náležitosti zmluvy stanovené v § 4 ods. 2 písm. h), i), podľa ktorých zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať ročnú úrokovú sadzbu; výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Preto pri aplikácii ustanovenia § 4 ods. 3 citovaného zákona pri nesplnení podmienok poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

Súd preto odčítaním sumy splátok 1441,20 eur od poskytnutej celkovej istiny (splátok) 1584,91 eur, zistil, že odporca neuhradil istinu vo výške 143,71 eur. Preto súd považoval nárok navrhovateľa za právne dôvodný len v časti o zaplatenie sumy 143,71 eur a keďže v konaní nebolo preukázané, že by odporca ďalšie splátky uhradil, preto súd zaviazal odporcu na úhradu istiny vo výške 143,71 eur a vo zvyšnej časti (o zaplatenie 165,19 eur) návrh navrhovateľa zamietol.

Pokiaľ sa týka uplatnenej sumy 165,19 eur (90,69 eur „pokuta“ + 74,50 eur „MP3“) ako pokuty a náklady za vymáhanie pohľadávky vyčíslených v zmysle bodu 12 podmienok k zmluve o pôžičke, tento návrh nepovažoval súd za dôvodný. Navrhovateľ tento nárok odvodzoval aj od dojednaní zmluvnej pokuty v čl. 12.2 obchodných podmienok (zmluvná pokuta) a čl. 12.3 obchodných podmienok (sankčný úrok). Súd považuje za potrebné uviesť, že uplatnený nárok ako sankčný úrok je vo svojej podstate zmluvnou pokutou, ktorou v zmysle ustanovenia čl. 12.3 obchodných podmienok by bolo sankcionované opätovne to isté porušenie povinnosti dlžníkom. Zmluvná pokuta s poukazom na ustanovenie § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, musí byť dohodnutá v písomnej forme. Nedodržanie tejto písomnej formy je v zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka dôvodom absolútnej neplatnosti dojednaní o zmluvnej pokute, na ktorý súd prihliada z úradnej povinnosti (ex offa), aj keď sa toho nikto nedovoláva. Navrhovateľ predložil súdu podmienky k zmluve o pôžičke, ako i všeobecné obchodné podmienky. Ani jedny však neboli účastníkmi podpísané, preto potom tento nárok nebolo možné priznať, keďže ide o nárok z neplatného dojednaní o zmluvnej pokute. Je nutné podotknúť, že absencia písomnej formy dojednaní o zmluvnej pokute nie je konvalidovaná tým, že odporca podpisom úverovej zmluvy prejavil súhlas s obchodnými podmienkami. Súd nemôže pripustiť výklad podľa ktorého by vo všeobecných podmienkach bolo možné zakladať nové právne vzťahy, o ktoré druhý účastník vôbec nežiadal a ani ich nemienil založiť. Všetky práva a povinnosti, základné náležitosti právneho úkonu a to aj dohody o zmluvnej pokute, ktorá je samostatným právnym úkonom, musia byť obsiahnuté v zmluve s ktorou sa môže spotrebiteľ oboznámiť, prípadne zmluva musí minimálne obsahovať základné náležitosti právneho úkonu. Navrhovateľ žiadnym dôkazným prostriedkom nepreukázal, že by odporca chcel uzatvoriť dohodu o zmluvnej pokute alebo že by s takýmto návrhom súhlasil. Obdobne súd poukazuje aj na zdôvodnenie rozhodnutia Ústavného súdu ČR sp. zn. I.ÚS 3512/11 zo dňa 11. 11. 2013, ktorý

za účinnosti zákona č. 40/1964 Sb. stanovil neprijateľnosť určenia zmluvnej pokuty v obchodných podmienkach. Z uvedených dôvodov súd žalobný návrh v časti o zaplatenie 165,19 eur ako nedôvodný zamietol.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995Zb. (účinnosť do 31.1.2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Navrhovateľ si zároveň uplatnil i úroky z omeškania vo výške 9 % ročne od 7.6.2010 tj. po márnom uplynutí stanovenej lehoty (3 dni po doručení) výzvy zo dňa 28.5.2010 do zaplatenia. V konaní bolo nesporné, že odporca výzvu prevzal dňa 3.6.2010. Nárok na úroky z omeškania s plnením peňažného dlhu vzniká bez ohľadu na to, čo spôsobilo omeškanie. Úroky z omeškania možno priznať iba od toho času, keď sa dlžník dostal do omeškania. Základným predpokladom vzniku nároku na úroky z omeškania je teda existencia omeškania s plnením peňažného dlhu a základným predpokladom takéhoto omeškania je existencia pohľadávky, t.j. práva na peňažné plnenie a jej zročnosť. Výšku úrokov z omeškania v občianskom práve nemožno dojednať nad rámec ustanovený zákonom a z povahy ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vyplýva, že kogentne je stanovená horná hranica úrokov z omeškania, ktorej prekročenie nie je prípustné. Keďže odporca sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, má navrhovateľ právo požadovať popri plnení aj úroky z omeškania. Preto súd v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. priznal navrhovateľovi úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 143,71 eur od 7.6.2010 až do zaplatenia.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého zákonného ustanovenia ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa procesného výsledku hodnota uplatňovaného nároku navrhovateľa predstavovala sumu 308,90 eur a navrhovateľ bol úspešný v sume 143,71 eur, čiže v percentuálnom vyjadrení potom predstavuje úspech navrhovateľa 46,50 % (tento výsledok súd vypočítal pomerom medzi sumou požadovanou a sumou priznanou); neúspech navrhovateľa predstavuje 53,50 % a predstavuje úspech odporcu. Vzhľadom na pomer úspechu účastníkov konania, preto súd rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).